

Proposta de resolució 16

Una Europa federal

La UE s'enfronta a reptes nous sense haver resolt del tot els anteriors. La Unió va sortir de la pandèmia del Covid-19 corregint positivament el rumb marcat per la gestió de la crisi 2008-2015. En comptes d'austeritat, la UE va desplegar mecanismes de protecció social i reconstrucció econòmica que van permetre als estats membres superar amb rapidesa el greu sotrac econòmic i social de 2020 i 2021. Una part significativa dels èxits socials de la darrera legislatura del govern de coalició no haurien estat possibles sense aquesta nova orientació de la UE. No obstant això, el fort gir a la dreta dels electorats europeus dels darrers anys i la permanència d'actituds d'insolidaritat fiscal entre les economies excedentàries d'Europa estan posant en risc els avenços representats per aquest nou rumb. La incipient construcció d'una capacitat fiscal (inclòs el deute mutualitzat) iniciada amb els programes de reconstrucció postpandèmia pot convertir-se en un via morta sense continuïtat.

A la vegada, la Unió fa front a un ordre internacional cada cop més hostil als seus interessos. Per primer cop en dècades, hi ha una nova guerra d'annexió a Europa fruit de la invasió il·legal de la Rússia de Putin a Ucraïna. Per primer cop, un imperi ha amenaçat amb usar armes nuclears si

no se li permet expandir-se territorialment. I tot això passa mentre els Estats Units reorienten les seves prioritats estratègiques cap al Pacífic i entren en una perillosa espiral de degradació de les seves institucions i la seva cultura democràtica. Uns EUA en plena rivalitat geopolítica amb Xina, erràtics internament, cada cop més desinteressats per Europa i aïllats de molts països del sud pel seu suport als governants genocides d'Israel són un risc de primer ordre per la UE. Els europeus necessitem actuar per poder estar en condicions materials, industrials, institucionals i culturals de desplaçar les garanties de seguretat atlàntiques amb garanties de seguretat europees. I això requereix prendre decisions difícils ara que donaran fruit les properes dècades.

Tots aquests reptes tenen una recepta compartida: una UE federal i democràtica. Només la construcció d'instruments, drets, debats, un demos, mecanismes de control democràtic i organitzacions socials i polítiques en el nivell federal poden permetre que una Europa composta per estats relativament petits ubicats en una península perifèrica d'Euràsia, una Europa que ja no és ni hauria de voler ser el centre del món, se'n surti socialment i políticament. Aquest no es un camí que es faci amb una sola passa. És massa llarg. Calen una multitud de passos federalitzants, que impulsarem i recolzarem amb decisió.

Som conscients de les resistències existents. Vivim en una plena i llarga onada de replegaments nacionals. L'enduriment antihumanitari de les polítiques migratòries i d'asil és només la punta de l'iceberg d'un replegament

identitari i insolidari que recorre el món, Europa inclosa. L'impuls polític el tenen ara les propostes que tendeixen a marcar les distàncies amb els altres, a aixecar murs, a dotar de significat moral les fronteres. La nostra proposta és la contrària i ara mateix va a contracorrent. Som també conscients que aquestes resistències existeixen també en el camp de l'esquerra. Les narratives nacionals, les certeses de l'estat-nació i vàries generacions d'organització dels drets socials i polítics sobre bases nacionals converteixen l'estat en el refugi d'algunes propostes progressistes que pel camí obliden que els estats europeus, a pesar de la seva parafernàlia i la seva teatralitat, són incapaços davant de mercats que els superen de molt en mida, davant dels grans gegants de la indústria global, davant de la primera rivalitat sistèmica (entre EUA i Xina) que es dona en condicions d'igualtat i interdependència econòmica entre les parts, davant dels reptes globals del canvi climàtic i la salut, i davant d'un Kremlin amb aspiracions territorials a Europa i una creixement tensió militar a nivell global. L'anomenada Europa de les nacions (o de les pàtries) pot sonar segura. Què més estable que els estats europeus, en la imaginació política europea. Però és un miratge. És la competició entre les classes populars europees per oferir al capital internacional les millors condicions possibles. És la competició entre les societats europees per oferir a les grans potències el tracte més servil per assegurar-se el seu favor.

Per tot això, Catalunya en Comú reivindicuem:

1. La proposta d'una **Europa federal de la resistència antifeixista** durant la segona Guerra Mundial.
2. La proposta d'una **Europa que no es vol ja com a destí del món, però sí com a destinació de qui, arreu del món, busca refugi.**
3. **Una Europa, també, que es posa al costat dels pobles que pateixen opressió colonial, a Ucraïna, a Palestina i al Sàhara.**
4. La proposta d'una **Europa que mira més enllà dels mites i els egoismes dels estats-nació perquè sap llegir els reptes del present i del futur i entén que només s'hi pot enfrontar en condicions si ho fa autònoma i unida sobre bases federals.**